

T O T E M

dobrušských skautů

ŘÍJEN 2008

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení příznivci našeho oběžníku,

po čase mám opět tu čest pronést k vám jakési úvodní slovo, které by vás mělo informovat, o čem říjnové číslo bude. Kromě skautingu je tentokráté ústředním motivem příroda. Dovolte mě, shodou okolností studentovi přírodovědecké fakulty, vysvětlit proč.

Nejen na obálce Totemu můžete vidět v této době nádherné listy. Snad i proto jsme pro vás vybrali ryze přírodní téma čísla, a sice „Stromy“. Z tepla domova se tak seznámíte s nejznámějšími velikány, které můžete na svých cestách krajinou potkat. V závěru pak také obdržíte motivaci, jak stromy využít k tvůrčí činnosti.

V prvním zářijovém týdnu se pro většinu oddílů rozběhla nová skautská sezóna. Oddíly se během svých schůzek snažily povětšinou

využít podzimního počasí k výletům do přírody, kde se ještě dají zahrát nějaké ty hry, než přijde zima.

Akcí října je Podzimní oheň, který se uskuteční hned první sobotu v tomto měsíci u klubovny. Pozvánku včetně programu akce naleznete na straně 10.

Neochudíme vás ani o tradiční rozhovor s osobností dobrušského skautingu. Schválně, jestli z mých nápověd uhádnete, o koho se jedná? První nápovědu už jsem vám vlastně řekl v úvodu, když jsem prohlásil, že ústředním tématem čísla je příroda. Když k tomu dodám slova jako Antarktida, dechová hudba, totemy nebo ptactvo, jistě už sami tušíte, že jsme se tentokrát ptali Vaška Pavla – současného zástupce vedoucího střediska. Rozhovor s ním rozhodně stojí za přečtení.

Ani tentokrát jsme pro vás

nezapomněli vybrat několik zápisů ze starých kronik. Popisují činnost družiny Kamzíků z let 1968 a 1969.

Snad vás potěší i citát, kterému patří tradičně poslední strana. Ten říjnový je o dokonalosti přírody a pronesla jej afroamerická spisovatelka Alice Walkerová.

Skauti měli k přírodě odjakživa blízko a já věřím, že je tomu tak i doposud. Alespoň množství výprav, které se za rok v oddílech uskuteční, mě o tom přesvědčuje. Vyznáte-li i vy někdy do okolních lesů a polí, přeji vám k tomu dobré počasí. Neměli byste však dlouho otálet, chlad zimy už se blíží ke dveřím, pokud už za nimi není...

Béna

OBSAH TOTEMU

2 - ÚVODNÍ SLOVO
OBSAH TOTEMU

3 - TÉMA ČÍSLA
- STROMY

6 - STŘEDISKOVÉ DĚNÍ
- TERMÍNY SCHŮZEK
- ME'DÁTKA
- SVĚTLUŠKY
- VLČATA
- SLUNEČNICE
- MOHYKÁNI

10 - POZVÁNKY
- PODZIMNÍ OHEŇ

11 - ROZHOVOR S...

14 - VÝZVA
- UZÁVĚRKA
- PŘÍŠTÍ ČÍSLO
- TIRÁŽ
15 - CITÁT

TÉMA ČÍSLA

STROMY

Kluk jako buk. Vysoký jako topol. Jako by do dubu mluvila. Jasan, já to zařídím! A kdo že to tehdy šeptal vrbě své tajemství?

Nejen díky pestrosti naší řeči slýcháme o stromech dennodenně. Snad jen největší škarohlíd a odpůrce přírodních krás by se mi pokoušel vyvrátit, že tvoří jednu z dominant okolní krajiny. Jsou pro nás doslova fenomény, které výrazně přispívají k zdravému chodu přírodního koloběhu a ještě si v jejich stínu můžeme odpočinout.

Pojďme se společně podívat, jaké stromy u nás vlastně rostou a jak je od sebe spolehlivě poznáme. Předem přiznávám, že v této oblasti nejsem na slovo vzatý odborník, i tak věřím, že tato krátká exkurze pod koruny našich velikanů pro vás bude zajímavá.

Duby

Nejznámější jsou u nás dva druhy – dub zimní (*Quercus petraea*) a dub letní (*Quercus robur*), celkově však u nás existuje celá řada dubů. Za všechny ostatní jmenujme dub šípák (*Quercus pu-*

bescens), který obývá nejteplejší oblasti naší země a v přírodě je chráněný. Co se týče prvních dvou zmíněných druhů, oba je od sebe nejspolehlivěji odlišíte pomocí jejich plodů. Zatímco dub zimní má žaludy přisedlé (rozuměj téměř bez stopky), dub letní je mívá na dlouhé stopce. O něco méně spolehlivým ukazatelem může být známá poučka, týkající se listových řapíků (stopek): „V létě nosíme kraťasy, proto jsou řapíky dubu letního krátké, v zimě pak dlouhé kalhoty, proto i dub zimní má dlouhé řapíky.“ Celkově jsou u nás duby indikátory nehorských stanovišť.

DUB LETNÍ

Buk a habr

Kdo by neznal ten elegantní strom s hladkou šedou kůrou. Ano, mluvím o buku lesním (*Fagus sylvatica*), který dříve býval hlavní dřevinou našich lesů. Jak už to tak bohužel u lidí bývá, došlo však postupem času k jeho poměrně masivnímu kácení. Ke slovu se tak celkem snadno dostal habr obecný (*Carpinus betulus*), dříve pouze příměs doubrav a na mnohých místech, kde byly bučiny vykáceny, buk zcela nahradil. Na rozdíl od něj má totiž jednu velkou výhodu – výborně totiž obráží z pařezů. A jak od sebe oba stromy poznáte? Jednoduše díky okrajům listů – buk má listy celokrojně, habr pilovité.

BUK LESNÍ

HABR OBECNÝ

Topoly

Topolů u nás existuje hned několik. Topol osika (*Populus tremula*) je nenáročný, leč poměrně krátkověký strom, což v řeči stromů znamená, že se dožívá maximálně 150 let. Díky stavbě řapíku se jeho listy ve větru prudce komíhají, což dalo za vznik známému přirovnání „klepe se jako osika“. Dalšími topoly u nás jsou topol bílý neboli linda (*Populus alba*), typický na rubu bíleplstnatými listy a topol černý (*Populus nigra*), jehož listy jsou zespodu lysé a zelené. Topoly dorůstají velikých výšek, často se lámou a jejich poleťující chmýří (připomíná trochu husté chuchvalce prachu) působí u mnoha lidí alergie.

TOPOL OSIKA

Javory

Javory máme u nás původní tři. Konkrétně javor babyku (*Acer campestre*), javor klen (*Acer pseudoplatanus*) a javor mléč (*Acer platanoides*). Dobře je od sebe odlišíme díky charakteristickému tvaru listů. Javor babyka má menší listy se zaoblenými okraji, listy javoru kleny jsou pilovité s tupými okraji a konečně javor mléč má listy se špičatými úkrojky. Plody javorů jsou nažky, mezi dětmi tolik oblíbené „nosy“. Javoru kleny se také běžně říká javor horský, ze všech tří druhů u nás vystupuje nejvýše. Hojně u nás roste také javor jasanolistý (*Acer negundo*), který k nám byl zavlečen ze Severní Ameriky. Jde o kalamitní druh, který se velmi rychle šíří. Pokud vás teď napadla otázka, který z javorů zapůjčil list kanadské vlajce, pak vězte, že tento list nepatří ani jednomu z „našich“ javorů. Pravděpodobně se jedná o javor cukrový (*Acer saccharum*), který je kanadským národním stromem.

JAVOR BABYKA, KLEN a MLÉČ

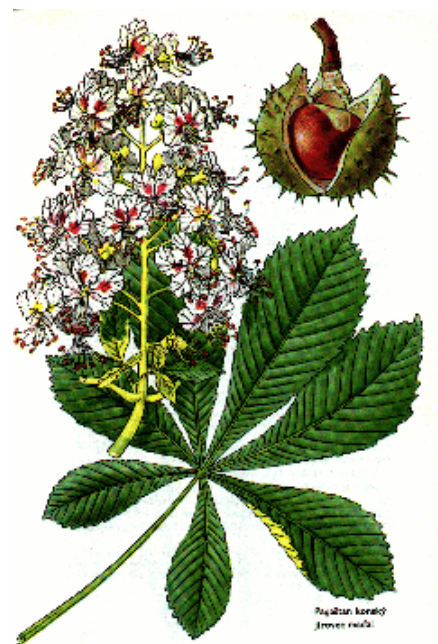

Lípy

Kdo by neznal lípu srdčitou (*Tilia cordata*) neboli malolistou? Vždyť je naším národním stromem. Často ji můžeme vidět v alejích nebo někde v polích, jak sklání korunu nad Kristem na kříži. Bývá považována za typický strom českého a moravského venkova. Kromě ní u nás můžeme nalézt také lípu velkolistou (*Tilia platyphyllos*). Obě lípy je od sebe celkem těžké rozeznat, mimo jiné i proto, že se spolu často kříží. Nejčastěji používaným rozlišovacím znakem jsou chloupky zespodu listů, které má lípa srdčitá rezavé, lípa velkolistá bělavé. V době květu lípy příjemně voní a jsou známy také díky lipovému čaji našich babiček.

Barokní strom

Pokud vám někdo řekne název jírovec maďal, nic vám to možná neřekne. Přesto se jedná o strom, který všichni velmi dobře znáte, minimálně jeho plod. Je jím totiž kaštan. Jírovec maďal (*Aesculus hippocastanum*) u nás není stromem původním, pochází z horských lesů Řecka. Díky překrásné košaté koruně byl však u nás hojně vysazován mimo jiné i v okolí zámků, čímž si vysloužil přezdívku „barokní strom“. V současné době je akutně ohrožen klíněnkou, což je drobný motýl, jejíž larvy doslova devastují listy jírovce a

Jehličnany

Našimi nejznámějšími jehličnany jsou bezesporu smrky, jedle, borovice a modřín. Všechny se od sebe navzájem dají celkem snadno odlišit a kromě modřínu žádný z nich na zimu neopadá. Smrk ztepilý (*Picea abies*) bývá považován za nejvyšší strom Evropy, výjimečně dorůstá výšky až 70 metrů. Má mělké kořeny, proto se při prudkých větrech spíše vyvrací, než láme. Jeho jehlice jsou všestranné, což je hlavní rozlišovací znak oproti jedli bělokore (*Abies alba*). Ta má na rozdíl od smrku jehlice „učesané“ do stran a díky silnému kořenu se nevyvrací. Dožívá se až 500 let, je však citlivá na znečištění imisemi.

SMRK ZTEPILÝ

JEDLE BĚLOKORÁ

Modřín opadavý (*Larix decidua*) má narozdíl od předchozích dvou jehličnanů jehlice ve svazečku. Na podzim žloutnou a opadávají. Modřín je možné nalézt na horní hranici lesa v Alpách a Tatrách, u nás je původní jen na několika málo místech. Borovice lesní (*Pinus sylvestris*) má dlouhé jehlice a je původně stromem skal, rašelinišť a částečně i písků. Na našem území můžeme nalézt i borovici černou (*Pinus nigra*). Ta je však druhem nepůvodním, zavlečeným z vápencových hor jižní Evropy. Obě borovice od sebe poznáte barvou kůry (šedá u borovice černé, v horní části kmene oranžová u borovice lesní) a tvarem šišek (kuželovité u borovice černé, kulovité u borovice lesní).

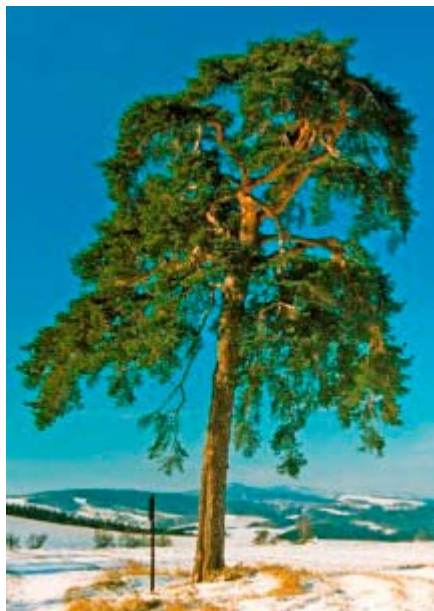

MODŘÍN OPADAVÝ

Další stromy

Neměl bych zapomenout zmínit vrby, jejichž druhů u nás roste celá řada (např. vrba bílá (*Salix alba*), vrba jíva (*Salix caprea*) nebo vrba košíkářka (*Salix viminalis*)). Společná je jim jejich vodomilnost, najdeme je proto převážně na březích vod, popřípadě v širokých říčních nivách. Snad žádný z chlapců nezapomene v době Velikonoc nějakou navštívit, aby ji obral o pár proutků na pomlázku. Dívky zase s oblibou trhají její květy - známé "kočičky".

V článku nedošlo zdaleka na všechny stromy, opomenuty byly například jeřáb, jilm, olše, bříza a mnohé další. To jen dokazuje rozmanitost přírody kolem nás. Ani

BOROVICE LESNÍ

ta však člověku nestačí, a tak neustále do našich krajů zanáší další a další nepůvodní druhy, kterými zdobí okolí svých obydlí. Ne vždy to je ku prospěchu, z historie i současnosti známe spoustu případů, kdy zavlečený druh vytlačil některý z druhů původních.

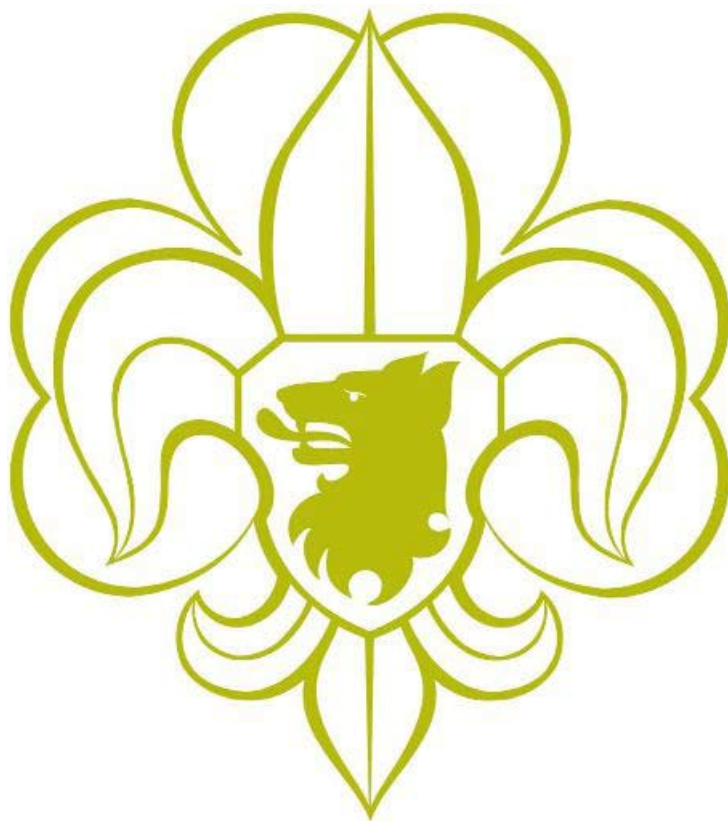
Tipy nejen pro skauty

Stromy mohou pomoci skautskému vedoucímu při nejedné oddílové schůzce či výletu do přírody. Opomenuli-li takové věci, jako že se po nich dá všelijak lézt, dá se na ně uvázat lano, nebo s jejich pomocí vyznačit území pro hru, existuje taky řada činností, které můžou vaši schůzky obohatit v době podzimu. Zajímavý je například sběr listů a jejich nalepení na čtvrtku - jakýsi herbář stromů, sám mám jeden takový doma. Sbírat se dají samozřejmě i plody stromů, takové kaštiny mají zvířata v lese moc rády. Anebo co třeba vyrábění zvířátek a všelijakých postaviček z nasbíraných plodů? Nápadů je víc než dost. Ale pozor! Žádný živý strom si nezaslouží být bezdůvodně pokácen, jak to mnohdy vidíme například při výstavbě nových supermarketů a nejen tam! Stromy bolí i odejmutí části kůry nebo vyrývání jmen milenců. Na táborech se proto poraďte nejprve s vlastníkem lesa a posléze si ke kácení vybírejte pouze padlé nebo již uschlé stromy.

STŘEDISKOVÉ DĚNÍ

NOVÁ SKAUTSKÁ SEZÓNA ZAČÍNÁ !

SCHŮZKY V SEZÓNĚ 2008/2009

<i>SCHŮZKY</i>	<i>ČAS SCHŮZEK</i>	<i>HLAVNÍ VEDOUCÍ</i>
Meďátka	úterý 16:30	Iva Oláhová
Světlušky	pondělí 16:30 pátek 15:45	Ivana Funketová Petra Kochová
Vlčata	pátek 16:00	Jiří Štaffa
Slunečnice	pondělí 16:00	Lenka Krásná
Mohykáni	pátek 16:00	Jiří Martínek

ODDÍL MEĎÁTEK

A je tu podzim! Přinesl s sebou spoustu věcí... Některé nepříjemné (jistě se mnou budete souhlasit, že k nim patří hlavně školní docházka) a také - jak jinak - některé příjemné... Ano, samozřejmě mám na mysli pravidelné skautské schůzky. :)

Školní rok pro Meďátka začal, myslím si, docela pohodově. Změnila se nám trochu organizace, ale vedoucí zůstali vesměs stejní - holky (mladší světlušky) se spojily s těmi staršími a rozdělily se do dvou družinek - vede je jako loni Kokina, navíc s Kafkou a Šárkou Šteflovou, a druhou partu mají na starosti Simča s Rížou. U kluků (mladších vlčat) se střídají Ifik s Petrem a Péřou. A u těch nejmenších - Meďátek - jsme zůstaly my - Kamča, Terka a já. No a pak je tu Iva, která nás má všechny pod kontrolou, dává na

nás pozor, zaskočí za vedoucí, kde je to zrovna potřeba a vůbec to tak nějak celý drží pohromadě.

Když jsme přišli na první schůzku, přivítala nás nová klubovna. Nejen novými okny a střechou, ale také výzdobou a nástěnkami. Všechno bylo do modra, kolem plavaly ryby, nad námi svítilo horké slunce a všemu dominovalo majestátní kormidlo - ocitli jsme se na moři a stali se statečnými námořníky pod vedením Odyssea, slavného ithackého krále, který se vrací domů z Trójské války. Vy už jistě víte, jaká dobrodružství ho na cestě potkají a zdrží od návratu do rodné vlasti, my však všechny ty těžké zkoušky musíme zvládnout a prožít na vlastní kůži. Jsem zvědavá, jak si malí námořníci poradí s kyklopem Polyfémem nebo zrádným zpěvem Sírén... No uvidíme. :)

Jedno však přece naší klubovně chybělo: na jedné ze schůzek jsme si každý obtiskli na stěnu ruku namočenou v barvě a podepsali jménem, takže pokaždé, když se teď do klubovny přijdeme podívat, najdeme tam svoje znamení...

Na další podzimní schůzky máme nachystáno hodně her a činností, všechno záleží jen na počasí. Pokud nám bude přát, půjdeme pouštět draky a snad tentokrát dopadne i ta slibovaná výprava. Mějte se hezky a užívejte si babího léta. :)

Za vedoucí Meďátek zdraví

Kukačka

ODDÍL SVĚTLUŠEK

Světlušky letošní schůzky již zahájily v plné parádě! Letos jsme se díky velkému počtu rozdělily do dvou družinek - na pátek a

pondělí. V pondělí se o holky staráme ja s Rížou a v pátek holky vedou Kokina, Šárka a Kafka. Zatím jsme měly jenom úvodní schůzky,

ale holky sou skvělé a hravé, tak si myslím, že her se jim bude líbit pozeňnaně.

Simča

ODDÍL VLČAT

Letošní rok jsou u vlčat čtyři vedoucí. Běna, Vlasta, Koule a já se budeme starat o vlčata každý pátek (výjimky ohlásíme předem) od 16:00 přibližně do 18:00.

Začátek roku v oddíle vlčat vypadal odlišněji než rok minulý. Přišlo nám tam přibližně dvanáct členů, z nichž čtyři byli už z loňska a ostatní přišli od Meďátek nebo nově nastoupili. První schůzku jsme se navzájem seznámili a poté jsme odešli na „Novohrajdů“, kde jsme si zahráli na hraničáře a pašeráky. O druhé

schůzce se naše řady rozšířily o dva členy a všichni jsme si udělali sportovní schůzku - běhání na čas ve dvojicích a podobné, došli jsme až ke srázu Provozského údolí a řekli jsme si, kde to údolí leží, protože to budeme následující schůzku potřebovat. Doopravdy, příští schůzku jsme opravdu potřebovali vědět, kde leží Provozské údolí, v klubovně byl totiž dopis od pana BŽ, který všechny posílal, ať mu získají zpět jeho odcizenou mapu. V údolí se kluci setkali s bandity, kteří opravdu mapu měli a vlčatům se podařilo

jim ji sebrat. Co bude následovat, se ještě nedozvěděla.

Doufám, že se letošní rok vydaří a že se každému bude líbit program a nikomu se nic vážného nestane. Budeme se o to všichni snažit.

ODDÍL SLUNEČNIC

A je to tu! Konečně září a nový skautský rok začíná! Po vyčerpávajících prázdninách jsme se zase všechny rády sešly v naší krásné klubovně, musíme říct, že ještě krásnější klubovně, jelikož máme novou střechu a okna! Takže naše první schůzka se uskutečnila 5.9.2008 v 16:00 obohacená o 4 světlušky, čili skautské nováčky. Jinak jsme se sešly v hojném počtu a po organizačních věcech jsme se rozdělily na 2 skupinky: na nováčky a na starší holky. Starší holky šly napřed a nováčci se za nimi až po chvíli vydali. Když jsme s nováčky dorazili na místo, zjistili jsme, že jsme v Provozském údolí. Tady šly holky postupně stezkou, kde jim po chvílích nějaká jejich sestra sdělila jeden ze skautských zákonů. Když holky došly na konec stezky, uvědomily si, že to bylo slavnostní přijetí do našeho oddílu Slunečnic. Tento ceremo-

niál nám zabral tolik času, že jsme stihly dojít zpět od klubovny, vzít si věci a jít domů. Další schůzka se konala hned následující pondělí, kdy jsme se sice sešly v menším počtu, ale to nám nezabránilo v tom, uspořádat nějakou počáteční hru s novým celoročním tématem, což je objevování ostrovů. Holky jsou rozdělené na 2 družstva, ve kterých budou soutěžit o opuštěné ostrovy. Holky budou muset tenhle rok také moc přispět v pomoci o udržení klubovny. Máme malé a velké klubovny a velké plány, jak klubovnu zkrášlit. Tento měsíc jsme se také vydali na výpravu i s klukama. A myslím, že všichni můžeme říct, že jsme si to moc užili. Byli jsme v Libuni u Krásných na zahradě. I přes malou nepřízeň počasí jsme všichni spali ve stanech, navštívili Trosky, obrácené zvony v Rovensku pod Troskami a aquapark v Jíčině.

Dokonce byla noční hra. V neděli jsme při cestě zpět domů navštívili Jíčin, kde byl zrovna v tu dobu festival pohádek. Zde jsme vyšplhali na jičínskou bránu a prolezli celé krásné pohádkové náměstí. Domů jsme dorazili unavení, ale za to moc spokojení. Během dalších schůzek jsme se začaly učit zákony a trénovat morseovku, jelikož nás tento rok čekají Svojsíkovy závody. Tento měsíc nás čeká ještě podzimní oheň, na který se všichni moc těšíme. Takže včil novým zážitkům u skautu!

Bára

ODDÍL MOHYKÁNŮ

Po prázdninách jsme se sešli skoro všichni v naší známé klubovně a hned jsme se přesunuli na hřiště, abychom se po dlouhém odpočinku trochu protáhli. K našemu smutku nás opustil Vlasta, dosáhl už totiž roverského věku a hned začal pomáhat jako vedoucí u vlčat. Bohužel se letos naše řady nerozšíří o nové členy z vlčácké smečky. Doufám, že příští rok jich bude o to více.

Hned další víkend jsme spolu s oddílem Slunečnic vyrazili na

třídenní výpravu do Jíčina - města pohádek. První den (pátek) jsme dojeli do Libuně (vesnice nedaleko Jíčina) a tam jsme na pozemku Krásných už skoro po tmě začali stavět stany a zabydlovat se. Druhý den jsme se šli podívat na místní hřiště a trochu si zasportovat a po obědě jsme vyrazili podívat se na zříceninu hradu Trosky. Třetí den jsme vstávali hodně brzo, abychom se stihli nasnídat a nastoupit v osm hodin do vlaku, který nás zavezl do Jíčina, kde jsme navštívili zdejší aquacent-

rum. Poté jsme se vrátili zpátky do Libuně, naobědvali se, zbořili stany, sbalili si všechny věci a odešli jsme na vlak. Cestou jsme ještě vystoupili v Jíčině a podívali se po městě, obzvláště krásný byl výhled z jičínské věže. Po krátkém rozchodu na náměstí jsme došli k vlaku, který nás odvezl domů.

Jirka

POZVÁNKY

PODZIMNÍ OHEŇ

Skautské středisko Dobruška

zve všechny skauty, přátele
a hlavně rodiče Medátek, předškoláků a malých školáků,
aby přišli s dětmi na skautský

PODZIMNÍ OHEŇ,

který bude slavnostně zapálen

**v sobotu 4. 10. 2008 u skautských kluboven
v Domašínské ulici.**

Program:

15.30 – 16.00

Příchod - Prohlídka kluboven, zjm. nových prostor v čp.512, kde
byla s přispěním Královéhr. Kraje a MŠMT vyměněna okna a
střecha

16.00 – 18.00

Pro děti mezi klubovnami: hry + užitkový oheň (pečení buřtů a
jablíček), kofola

16.00 – 17.30

Pro rodiče (nejen pro nové) v hlavní klubovně: seznámení se
s dobrušským skautingem – pokračující orientace na nával
předškoláků a malých školáků,

Promítání z táborů 2008 (hlavně Pravěk v Mastech),
další foto z činnosti

Termíny táborů 2009 a další program střediska na školní rok
2008/09, počínaje Mikulášem pro malé děti a Ovárkem pro dospělé

**18.00 +/- jak se setmí: Slavnostní zapálení slavnostního podzimního ohně
smolnými loučemi. Muzika, zpěv, scénky, vyprávění.**

Odchod: jak kdo uzná za vhodné s ohledem na potřeby své či potřeby svých dětí.

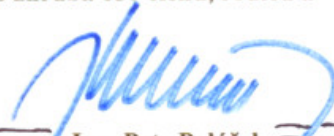
Konec slavnostní části cca okolo deváté hodiny, neformální pokračování dospělých zhruba
do půlnoci.

Komu nestačí k jídlu buřty s chlebem a kofola, ať si vezme do mošny stravu svou.

Doporučujeme teplé oblečení a celtu či deku, kdyby bylo zima, ať vám děti nenastydnou.

V případě mizerného počasí proběhne oheň v našem nejnovějším a největším tee-pee (55
m2), bohužel s omezenou kapacitou 60 osob (loni se sešlo zhruba 150 členů, rodičů a
přátel)

Jménem střediskové rady zve všechny lidi dobré vůle
včetně přátel z Ministerstva, Ústředí, Kraje a Města

Ing. Petr Poláček,
vedoucí střediska, tel. 602 403 669

ROZHOVOR S ...

VÁCLAVEM PAVLEM

1/ Kdo nebo co tě ke skautingu přivedlo?

Je to asi smutný, ale já si to nějak přesně nepamatuju. Do oddílu, který považuju za svoji skautskou průpravu jsem chodil odmala (tuším od 10 let, asi od 3. třídy na škole). Rádce a potom vedoucího tohoto oddílu jsem dělal od svých 14 let, před obnovením skautingu, oficiálně pod hlavičkou pionýra. Už tehdy jsme v tom oddílu fungovali v podstatě jako skauti – snažili jsme se vést děti k samostatnosti a slušnosti. Chyběly tam sice čistě skautské záležitosti (symboly, pozdravy apod.), ale jinak myslím, že ten oddíl fungoval zcela v duchu toho, co je zvykem praktikovat u skautů. Oficiálně jsme se jmenovali MOV (Mladí obránci vlasti), přesně v duchu tehdejších zvyklostí, ale pamatuju se, že jsme měli tři družinky (Medvědy, Ostrříže a Vydry) a na táborech zaujímal u ohně vždy čestné místo totem s lilí.

Když děti z tohohle mého prvního oddílu dospěly a ostatní vedoucí odešli za rodinami, přidal jsem se k Petrovi Poláčkovi, který v té době vedl podobný oddílek Zálesák. Sice zprvu také oficiálně pod hlavičkou pionýra, ale prakticky od začátku vlastně jako skautský oddíl (bez jakýchkoliv ideologických nesmyslů minulého režimu, podle zásad slušnosti a čestnosti). Tenhle oddílek pak v porevoluční době při obnovování dobrušského skautingu plynule a nenásilně přešel pod hlavičku skautů. Děvčata odešla pod vedení Katky (Jouklové) Potočkové, která

v tom oddílu vyrostla, Efky (Novákové) Pavlové a Ivy (Horákové) Oláhové a vytvořila základ pozdějších Slunečnic. Chlapce jsme dále vedli s Petrem Poláčkem (kteřý byl ale stále více zaneprázdněn prací) a příležitostně i s jeho bratrem Martinem a vznikl z nás oddíl Mohykánů. Celou tu přechodnou dobu jsme se scházeli, já jsem byl docela zapřažený vedením spousty chlapců, takže jsem přechod ke skautům zase tak moc neprožíval – pro mě se vlastně nic zásadně neměnilo, dělal jsem se stejnými lidmi, podle stejných pravidel, jen se to obohatilo o skautské tradice a symboly.

2/ Vzpomínáš si na svého prvního vůdce?

Člověk, který mě vchoval jako dítě v tom našem oddílu je Marek Remeš. Tuším, že při krátkém obnovení skautingu koncem šedesátých let byl jako dítě u skautů a potom, když měl vlastní pionýrský oddíl, tak nás vedl v podobném duchu. Jemu vděčím za

krásné zážitky, za znalost spousty užitečných věcí (uzlů, navigace a morseovky...) a vlastně i za to, že jsem potom pokračoval dál jako rádce a vedoucí. Můj první skautský vůdce už byl spíš partner při vedení oddílu – Petr Poláček, kterému jsem na začátku pomáhal jako rádce. Musím přiznat, že jemu vděčím za výchovu během dospívání v praktických záležitostech, velice užitečných nejen u skautů, ale pro život jako takový. Od Petra jsem se naučil, že pokud chce člověk dělat věci dobře a tak aby opravdu fungovaly, musí do toho jít s plným nasazením. Nebo, že o celkovém dojmu z jakéhokoliv díla rozhoduje dotažení detailů a zdánlivých maličkostí. Nebo že každá takzvaná společná akce musí mít svého tahouna, který přebere zodpovědnost a zblbne ostatní. A když o tom tak přemýšlím, mezi prvními skautskými vůdci, kteří mě ovlivnili nemůže chybět Meddy. Jemu jsem skládal svůj skautský slib a chtěl bych mít jeho schopnost nadchnout a zapojit lidi ku prospěchu dobré věci.

3/ Jak početný byl tehdy váš oddíl a jak často jste se scházeli?

Když budu mluvit o skautech, tak vznikající Mohykáni v prvních letech měli dvě až čtyři družinky po 6ti chlapcích. Jestli si dobře vzpomínám tak nás na tábory jezdívalo okolo 15-20 (+dalších 15-20 Dakotů, které vedli Oťan Hemer a Ifik Novák). Jednu dobu jsem vedl oddíl přes rok v podstatě sám a chodil jsem na schůzky

i 3krát týdně - s různými družinami. Chlapci se scházeli většinou jednou týdně.

4/ Vminulém čísle Totemu jsme řešili sHaničkou, jak je to možné, že nemá žádnou přezdívkou. Pověz nám, jak tomu bylo stebou?

Když jsem jako dítě začínal, tak to za pionýrů nebylo moc zvykem a později to nebylo potřeba. Přezdívkou jsou užitečné, když je v oddíle pár stejných jmen, a to v mém případě nenastalo. Nebo když je pro to nějaká vhodná konstalace. To u mě nastalo, až když jsem začal studovat ptáky (to mi bylo asi 17, a to už je na zažití a ujetí se přezdívkou trochu pozdě). Dost lidí mimo skauty mi říká Ptákař, ale u skautů se to nijak výrazně neujalo.

5/ Co považuješ za svůj nejsilnější skautský zážitek?

Takových zážitků mám hodně. Asi jeden z nejsilnějších byl můj slibový oheň s Meddym. Bylo to v Provozkém údolí, jen oheň a pár laviček. Krásné, vážné vyprávění a rozjímání dlouho do noci. A potom průšvih, že jsem přivedl ségru pozdě domů a naši nevěděli, kde se toulá :-)

6/ Pamatuješ si na svůj první tábor? Kde se usku-tečnil a jaký byl?

Můj úplně první tábor byl v 10ti letech v Dobřanech. Vyrázili jsme na týden, postavili jsme si stany na louce u chalupy našeho vedoucího (Marka Remeše), jelo nás 8 malých kluků, sami jsme si vařili, Marek nám připravoval krásný program. Už si moc nepamatuju některé detaily, ale byla tam pěkná pokladovka, na slavnostní oheň přijel Petr Poláček jako host a předvedl svoji známou scénku „.....lev!!!!!!“. Moc hezký tábor.

7/ Jak vzpomínáš na svoji první noční hlídku?

Moc si na ní nevzpomínám. Vlastně vůbec. Ne, že bych nechtěl, ale bohužel jsem ji asi prospal vestoje. Pamatuju se, že jsem měl mít na tomhle táboře hlídku, dokonce jsem se na ní těšil, pak jsem ráno byl naštvaný, že mě nikdo nevzbudil. A Marek a chlapec, se kterým jsem měl hlídat mi říkali, že jsem údajně na hlídce byl. Šel jsem prý hodně špatně vzbudit, potom jsem byl nějaký malátný, ale víc než hodinu jsem prý chodil okolo tábora. A ráno jsem o ničem nevěděl...

8/ Jaké byly tvoje začátky jako vedoucího oddílu? Mel jsi vždy jasný cíl „náplně“ schůzek/výprav/táborů?

Jasně. Vždy připraven! Schůzky jsem fakt docela důkladně připravoval. Většinou jsem šel do klubovny rovnou ze školy a od dvou do tří, než dorazili chlapci, jsem

připravoval hry a další program. Dělal jsem i celoroční soutěže, různé bodovačky, výpravy často formou sledovačky po zprávách. Táboře jsme řešili hodně s Martinem Poláčkem, Ifikem, a Otou Hemerem, často až těsně před táborem a detaily se dolaďovaly po nocích přímo na táboře.

9/ Bylo nějaké dítě, které ti utkvělo z dob tvého vedoucování v hlavě?

Bylo by jich víc, ale často si vzpomenu na Kláru Braunovou. Asi proto, že to byla fajn holka a už tu není.

10/ Když jsme u těch dětí, obě tvoje ratolesti už rovněž skautují. Jste vlastně taková skautská rodina. Myslíš, že Matěj se Šárkou půjdou jednou ve skautských stopách svých rodičů?

Kdo zná Matěje, tak ví, že je hodně svůj a dost svéráz. Já mu doma zavedl přezdívkou Mímo. Myslím, že jestli zůstane takový, jaký je teď, tak bude rád mezi lidmi, zapojí se do dění, občas vymyslí něco mimořádného, ale nebude tyhle věci dělat sám (bude potřebovat partu) a nejspíš to nebude tahoun a strhávač ostatních. Šárka naopak už teď začíná být generálka a organizátorka, (ale jsou ještě oba malí a všechno může být jinak.)

11/ Ve vůbec prvním čísle tohoto oběžníku jsme zmiňovali, že jsi autorem střediskového totemu a také několika dalších. Jak ses k této činnosti dostal a kolik totemů už jsi vlastně vyrobil?

Začalo to o dovolených s rodiči, kam s námi od malička jezdili Dvořákovi z Křovic. Pan Dvořák si vždycky na té dovolené vyřezal jednoduchou hůl a zapíchl si ji před stan. Já jsem ho od svých 10ti let začal napodobovat. Pak jsem na táborech vyřezával hole čím dál větší, jeden nebo dva menší totemky jsem vyrobil ještě před svou skautskou érou, ale jediné tři opravdové větší totémy, které

jsem dělal, vlastní dobrušské středisko. Na další řezání teď bohužel nemám čas, a tak tenhle počet zůstane minimálně na příštích pár let konečný.

12/ Jsi znám taky coby zkušený ornitolog, díky čemuž se podíváš na spoustu vzdálených a zajímavých míst. Kam se chystáš v příštím roce?

Stručně: Antarktida, Rusko, Norsko. V tomhle pořadí.

13/ Co plánuješ dál konat v této sezóně v rámci dobrušského Junáka?

Co bude potřeba a co budu schopen reálně zvládnout. Už jsem

dříve zmínil, že jedna z věcí, které jsem se naučil i od Petra Poláčka je, že pokud chce člověk dělat věci dobře a tak, aby opravdu fungovaly, musí do toho jít s plným nasazením. Pokud chci být realista, tak skauting takhle nemůžu dělat permanentně. Při spoustě dalších činností, do kterých jsem se pustil, je tohle realita. Moje místo je a snad ještě chvíli bude při plánování a organizaci střediskových akcí. Pro tuhle sezónu jsem se rozhodl převzít zodpovědnost za organizaci májových slavností, pomáhám organizovat podzimní oheň a počítám i s jarním ohněm. A asi taky budu jeden z tahounů Vegáče. No a k tomu spousta úřední drobotiny, kterou téměř celou bravurně zvládá Petr Poláček a na mě naštěstí zbývají jen občasné drobký :-)

VÝZVA

Máte dobrý nápad týkající se Totemu a chcete se o něj s námi podělit? Nebo máte dokonce příspěvek, který chcete uveřejnit? A nebo hodně fotíte a rádi byste doplnili některé články? Rádi s vámi budeme spolupracovat! Stačí napsat na níže uvedené e-mailly nebo na centrální e-mail: obeznik.totem@seznam.cz.

Těšíme se!

UZÁVĚRKA ČÍSLA ...

NEDĚLE 26.10. 2008

V PŘÍŠTÍM ČÍSLE ...

1.11. 2008

- ohlédneme se za Podzimním ohněm
- pozveme vás na listopadové akce jako Ovárek nebo Turnaj v BANGU pro rovery
- Ježour přislíbil další tip na výlet
- rozhovor s osobností dobrušského skautingu
- a mnoho dalšího ...

TIRÁŽ

REDAKČNÍ RADA: Ondřej Němeček - ondra.nem@seznam.cz
Petr Beneš - bena.kamzik@seznam.cz
Pavlína Čiháčková - pavlina.cihackova@seznam.cz
Veronika Štaffová - cga@seznam.cz

PŘISPĚLI: Petr Beneš, Kateřina Kubečková, Barbora Likavcová, Jiří Martinek,
Jiří Štaffa, Simona Zetková

FOTOGRAFIE: Petr Beneš, Jiří Štaffa, Jana Poláčková

JAZYKOVÁ KOREKTURA: Petr Beneš, Veronika Štaffová

OBÁLKA (KRESBA): Veronika Štaffová

Za jakékoliv pravopisné chyby, nepravdivé údaje apod. se omlouváme, není to na schvác!

**V přírodě je všechno dokonalé i ve své nedokonalosti.
Stromy mohou být křivé a pokroucené, a přesto jsou krásné.**

Alice Walkerová